

Et lille land og lige midt i verden

F-dur

(www.etlilleland.dk)

Pigekor

Musik: Jakob Freud-Magnus

Tekst: Steen Krarup Jensen

Sopr.

1.Et lil - le land og li - ge midt i ver - den. _____
 2.Et Å - bent land - skab, rum til fan - ta - si - er, _____
 3.Det blæ - ser tit, men of - test mil - de vin - de, _____
 4.Et mor - somt land på gan - ske man - ge må - der. _____
 5.Et fro - digt land, som man - ge folk be - søger - te, _____
 6.Et land, hvor in - gen magt står helt al - le - ne, _____
 7.Et lil - le land med bit - te - små pro - ble - mer, _____

Mezzo

1.Et lil - le land og li - ge midt i ver - den. _____
 2.Et Å - bent land - skab, rum til fan - ta - si - er, _____
 3.Det blæ - ser tit, men of - test mil - de vin - de, _____
 4.Et mor - somt land på gan - ske man - ge må - der. _____
 5.Et fro - digt land, som man - ge folk be - søger - te, _____
 6.Et land, hvor in - gen magt står helt al - le - ne, _____
 7.Et lil - le land med bit - te - små pro - ble - mer, _____

Alt

4

— En lil - le plet til leg og liv og lyst. _____
 — og mer' man må end man skal pas - se på. _____
 — kun sjæl - dent går en storm til marv og ben. _____
 — Ja vi har alt - tid nok at gri - ne af. _____
 — og nog - le blev, mens an - dre rej - ste ud, _____
 — for in - gen kla - rer al - ting, al - tid, selv. _____
 — hvor l - vet er så let når det er lyst. _____

4

— En lil - le plet til leg og liv og lyst. _____
 — og mer' man må end man skal pas - se på. _____
 — kun sjæl - dent går en storm til marv og ben. _____
 — Ja vi har alt - tid nok at gri - ne af. _____
 — og nog - le blev, mens an - dre rej - ste ud, _____
 — for in - gen kla - rer al - ting, al - tid, selv. _____
 — hvor l - vet er så let når det er lyst. _____

Et lille land

2

8

— Et lil - le land med blø - de grøn - ne bak - ker, folk, der
 — Her gror, i ly for ver - dens stri - de strøm - me, let - te
 — Vi har ej gam - le, tun - ge ting at hæv - ne, blot en
 — Selv svæ - re, dy - be spørgs - mål og de - bat - ter tå - ler
 — hvor al - le ved, at de, du ik - ke ken - der, kan bli'
 — Et land med højt til lof - tet, plads for al - le. Man kan
 — Et lil - le land med som - mer - lu - ne næt - ter, som be -

—

12

snak - ker, og med man - ge ki - lo - me - ter skum - klædt kyst.
 drøm - me. Ka - ta - stro - fer - ne har væ - ret få og små.
 ev - ne til at brok - ke os, hvis vå - ren er lidt sen.
 lat - ter, blot man hus - ker, man skal bå - de gi' og ta'.
 ven - ner, når du ba - re ik - ke stil - ler dem for skud.
 fal - de, men må ger - ne væ - re med al - li - ge - vel.
 sæt - ter, så man knap kan so - ve, selv når der er tyst.

12

snak - ker, og med man - ge ki - lo - me - ter skum - klædt kyst.
 drøm - me. Ka - ta - stro - fer - ne har væ - ret få og små.
 ev - ne til at brok - ke os, hvis vå - ren er lidt sen.
 lat - ter, blot man hus - ker, man skal bå - de gi' og ta'.
 ven - ner, når du ba - re ik - ke stil - ler dem for skud.
 fal - de, men må ger - ne væ - re med al - li - ge - vel.
 sæt - ter, så man knap kan so - ve, selv når der er tyst.